

kázání Bystřička, Ružďka 12.4.2026 **Pozemšťané a nebešťané** (vstup 540)

introit: „**K výšině zvedněte zraky a hleďte: Kdo stvořil toto všechno? “ Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna. Proč říkáš, Jákobe, proč, Izraeli, mluvíš takto : „Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlíží mé právo?“ Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdlený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. On dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. Mladíci jsou zemdlení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení. (Iz 40, 26-31)**

píseň 560

modlitba

čtení: Lukáš 24, 36-53

píseň 558

text kázání: **My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista. On promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy silou, kterou je mocen všechno si podmanit. (Filipským 3,20-21)**

Milí přátelé, bratři a sestry,

odpradávná se lidé chtěli dotknout nebe. Do nebe chtěli postavit babylonskou věž. Ale nepodařilo se jim to. Z řeckých bájí známe Ikarose. Jeho let s voskovými křídly skončil pádem, neboť se vosk roztavil v slunečním žáru. Mnohé první letecké pokusy dopadaly také tragicky, ať už to byly horkovzdušné balony, vzducholodě, anebo první letadla. A když se podařilo, že člověk se na nebe vznesl, tak chtěl ještě výš. Do vesmíru. I to se mu povedlo, ale mnohé pokusy také skončily tragicky. Vzpomeňme např. raketoplány. O tomto víkendu se úspěšně vrátila z vesmíru posádka mise **Artemis II**, která dosáhla rekordní vzdálenosti a dostala se až za měsíc. Jistě jste viděli úchvatné snímky. Mnozí lidé se ale ptali, proč raketa neletěla přímo nejkratší cestou, ale její dráha připomíná osmičku, kdy obletěla nejprve zemi a pak křížem i měsíc. Názorné vysvětlení ve zpravodajství ČT 24 mě naprosto fascinovalo. Zde je odkaz ke shlédnutí: https://ct24.ceskatelevize.cz/clanek/veda/artemis-ii-obletela-mesic-a-vraci-se-k-zemi-372111?utm_source=chatgpt.com (čas na videu 5:07).

Časoprostor a gravitační pole. Dva pojmy důležité pro názorné vysvětlení. Země i měsíc svou gravitační silou jsou schopny přitáhnout tělesa, které se k nim přiblíží. Aby se družice Orion mise Artemis II pohybuující se na oběžné dráze kolem země vymanila z jejího gravitačního pole, musela zažehnout další raketové motory. A pak se stalo to, že se přehoupł do gravitačního pole měsíce. Jelikož ale měl jistou rychlost, tak se pohyboval po oběžné dráze, kdy měsíc obletěl, ale měl ještě dostatečnou rychlost vrátit se do gravitačního pole země. Obdivuji všechny vědce, kteří na to přišli, a **skláním se před Boží velikostí a moudrostí**, jak nádherně to ve vesmíru vymyslel. Zároveň si ale u toho uvědomuji, jak my lidé jsme v celém vesmíru skutečně nepatrní a jak omezení. V tomto pozemském těle se zase až tak moc daleko nedostaneme. Víte, jak dlouho by člověk letěl např. k planetě Merkur? Asi 7 let. K Jupiteru 6 let, k Uranu až 15 let! A kde jsou přípravy a cesty zpět? Kam se jako lidstvo můžeme dostat a kolik nám je dovoleno? A není lepší se držet při zemi, zvláště když je to tak nákladné?

Milí přátelé, tohle kosmické kázání jsem nazval **pozemšťané a nebešťané**. Nechci se ale bavit o mimozemšťanech a o UFO. To bychom se dostali do oblasti fantazie. Raději se držme Bible. Apoštol Pavel v tom listu Filipským píše o nás všech, kteří jsme přijali Ježíše Krista za svého Pána a Spasitele, že **máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista**. Je fascinující sledovat, že se člověk snaží dobývat vesmír (i když to zní hodně nabubřele). Co je potřeba si ale uvědomit, že spásu člověku sebevětší poznání vesmíru nepřinese. A hledat život někde jinde ve vesmíru, to se člověku zcela jistě taky nepodaří. Naopak apoštol Pavel mluví o tom, že ta spása a ten život přichází k nám v Pánu Ježíši Kristu. On je náš Zachránce a Spasitel. A v celém vesmíru není nikdo, kdo by nám dával tak jasné signály jako Bůh Otec, sám Pán Ježíš Kristus i Duch svatý. Duch svatý mluvil po staletí k mnoha prorokům a ti předpověděli život, smrt i vzkříšení Božího Syna, Pána Ježíše Krista. Bůh Otec vymyslel časoprostor i věčnost. A protože miluje své stvoření, miluje nás lidi, tak přestože jsme jako lidstvo pokazili svou cestu na zemi, tak pro nás vymyslel záchranu. Bez Krista, Jeho smrti na kříži a bez Jeho vzkříšení, bychom byli ve vesmíru zcela ztraceni.

A tak nepotřebujeme marně a zoufale hledat záchranu ve vesmíru a v nebesích. Ta spása totiž v Pánu Ježíši Kristu přišla na zem k nám. **Pán Ježíš se po svém vzkříšení po 40 dní**

ukazoval učedníkům a dalším, dokonce i pěti stům bratřím na jednou, jak čteme v Písmu. A po těch 40ti dnech, když je vyvedl na Olivovou horu, byl od nich vzat a nesen na nebe. Je potřeba ale říct, že lidským okem vidíme nebe a vesmír. Nebe, kde Ježíš usedl po pravici svého Otce, to tělesným okem nelze jen tak spatřit. A vůbec, pokud jsme v tomto těle, pak je naše tělo velmi omezené, neboť je uzpůsobeno pro život na zemi. Jinými slovy, **člověk, tak jak je, nemůže vejít do nebe a do toho Božího už vůbec ne!** Aby se tak stalo, je potřeba splnění dvou podmínek. Tou první je vírou přijmout Ježíše za svého Pána a Spasitele. Odevzdat Mu v modlitbě svůj život a přijmout od Něj právě to **občanství v nebesích**. A mít občanství v nebesích znamená **být zapsán v Boží knize života**. Na jiných místech v Písmu se mluví o tom, že když jsme se ve křtu odevzdali Pánu Ježíši, že tím umíráme světu, tedy dosavadnímu životu. Abychom již nepatřili světu, ale Bohu. Jinými slovy, tou první podmínkou je zemřít světu a žít pro Boha. Je to tedy taková duchovní smrt, zemřít svému starému já a odevzdat svůj život pod vládu Pána Ježíše Krista. No a tou druhou podmínkou dostat se do nebe je samozřejmě smrt tělesná. Až budeme zbaveni tohoto omezeného těla, **až bude náš pozemský stan stržen**, jak říká Pavel, pak budeme skutečně volni a svobodni. Ovšem je potřeba nezapomenout na tu podmínku první. Zemřít ve víře v Pána Ježíše Krista. Pamatujme na to, že v knize Kazatel 11, 3b je napsáno: **Jestliže strom padne k jihu či na sever, zůstane na místě, kam padl**. Jestliže zemřeš v následování Pána Ježíše, pak jistě s Ním budeš žít. Ale jestli se od Něj odvracíš, kdo ti pomůže, až přijde tvůj konec?

Milí přátelé, jak jsem již zmínil, tohle kázání jsem nazval **pozemšť'ané a nebešť'ané**. Jako křesťané bychom měli žít ze síly Kristova vzkříšení. Duch Boží by nás měl nadnášet a jistě tak mnohdy činí a my zakoušíme určitě lehkost, radost, čerstvost, novou sílu. Tehdy, když na Pána spoléháme, když se modlíme, když jej chválíme, když **své naděje skládáme v Hospodina**. Tehdy jako bychom se nadnášeli! Je potřeba říci, že napříč historií církve byly skutečně zaznamenány desítky až stovky projevů levitujících křesťanů. Ty ale byly vždy důkazem toho, že člověk sám sebe nemůže povznést, ale vždy člověka povznáší Bůh. K modlitbám někdy jdeme velmi zatížení, ale Bůh nás odlehčí. Je to tak? Má otázka na tebe, milí posluchači, ale zní: **Připadáš si více jako pozemšť'an, anebo už jako nebešť'an?** Jako občan nebeského království? Zakoušíš v Bohu tu lehkost bytí, anebo tě tvé tělo sráží stále dolů? Jsi víc duchovní, anebo tělesný? Mám za to, bratři a sestry, že když budeme v tomto těle, tak budeme tu více, tu méně, zakoušet obojí. A budeme vlastně podobni té družici Orion z mise Artemis II. A já to popíšu tedy tak, co pozoruji na sobě. Jsou chvíle, kdy jsem velmi přízemní a mé tělo a tento svět mne svou gravitací táhne dolů. Ale pak když vystřelím své raketové modlitební motory, tak se najednou přehoupnu do toho gravitačního pole Pána Ježíše. A pak je to paráda. No, ale protože mám ještě tohle tělo, tak zase po nějaké době mě to přehoupne do gravitačního pole pozemského života. A já se ptám proč? Proč ještě? Protože mne tu Pán ještě chce mít! A tak pamatujme na to, že nemáme chodit jen s hlavou v oblacích a být lhostejní k bídě a potřebám tohoto světa. Ale po vzoru Pána Ježíše jim máme sloužit a zvěstovat smíření v Kristu. A když tak budeme činit a nezapomínat naopak na modlitbu, pak budeme neustále, co zde budeme živi, kroužit osmičku mezi gravitačním polem pozemského života a gravitačním polem nebeského království. A když tu osmičku položíme, co nám z toho vyjde? Co znamená ležatá osmička? Nekonečno! No není to krásný předobraz nekonečného věčného života? A tak kružme, čiňme dobře všem a čerpejme sílu u Pána, v Jeho veliké moci. A pamatujme na to, že jednou **Pán promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy silou, kterou je mocen všechno si podmanit**. Až přijde ten správný čas.

Bratři a sestry, Pán Ježíš byl vzkříšen, byl vzat na nebe a na konci věků zase přijde pro ty své. V 1. listu Tesalonickým 4 máme zachováno svědectví podle slov Páně: **My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejdeme. Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem**. To bude tedy jednou jízda. Uchváčení v oblacích. Máme se opravdu na co těšit. Amen modlitba Píseň 735

Slovo poslání: Filipským 2, 12-16

Požehnání: Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život. Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky. Amen Píseň 427